

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1174343/3

בבית הדין הרבני האזורי תל אביב יפו

לפני כבוד הדיינים:

הרב ישראל שחור, הרב דניאל כ"ץ, הרב נפתלי הייזלר

התובעת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד חני אביטן וטו"ר אהרון יאיר רבי)

נגד

הנתבע: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד מאיר הילזנרט)

הנדון: חיוב כתובה למרות היות האישה עוברת על דת

פסק דין

בפני בית הדין סיכומי הצדדים בעניין שאלת חיובו של האיש בכתובת גרושתו בסך 26,000 דולרים.

טענות האישה

1. הצדדים נישאו בתאריך 29.07.2015, יש להם שני ילדים, נפרדו פעמיים ראשית בחודש אוקטובר, 2017 בזמן ההיריון ושוב חזרו ולאחר מכן נפרדו בחודש נובמבר, 2019.
2. האישה ניסתה לעשות שלום בית כמה פעמים וגם הצהירה זאת בבית הדין, הבעל התכתב עם נשים זרות ונמנע מקשר עם אשתו על כן לדבריה הוא מוגדר כמורד מתשמיש. בוודאי בשלב הסופי של הגירושין הוא כבר גר עם אישה אחרת והודה על כך בבית הדין. על כן יש להחיל עליו דין "רועה זונות" ועל אף שנדרשת התראה הרי שבמקרה שהדבר נעשה באופן קבוע אין צורך בהתראה.
3. האישה היא אלים כלפיה.
4. האישה שאיר אותה ללא הכנסה ומזונות.
5. האישה הביע את רצונו להתגרש בכל הדיונים שהיו ועל כן היוזמה לגירושין היא ממנו.
6. האישה ביזה אותה מול חברותיה בכינויי גנאי שונים.
7. בנוגע לטענות האישה על התמונה ששלחה האישה כשהיא בעירום לגבר אחר, מדגיש ב"כ האישה שהאיש עצמו אינו דתי כי אם מסורתי ואינו מקפיד על צניעות ועל כן אינו יכול לטעון כנגד האישה בתחום זה.
8. לדברי בא כוח האישה, צריך התראה לעוברת על דת להפסידה כתובתה. היה זה גם אירוע חד פעמי.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

9. בפרט שהבעל בעצמו מתכתב עם נשים זרות ואף גר תוך כדי הנישואין עם אישה אחרת ועל כן אין לו זכות לטעון בעניין זה כנגד האישה.
10. בנוסף התמונה נשלחה בתקופת הפירוד הראשונה שהייתה זמן ההיריון, לאחר מכן הצדדים חזרו לחיות ביחד ורק לאחר מכן נפרדו כך שהבעל מחל לה על המעידה הזו וגם זו אינה הסיבה לגירושין כי אם רצונו של הבעל לחיות עם נשים אחרות.
11. בעניין מה שכתבה האישה לבעל "אני בוגדת בך" היא הסבירה שכוונתה הייתה למשוך את תשומת לבו והדברים לא קרו באמת. הבעל גם לא האמין לה שהרי הם חזרו לחיות ביחד לאחר מכן.
12. לגבי הודעה שהוצגה כהתכתבות בין האישה לאדם זר, מכחישה התכתבות כזו.

טענות האיש

- א. מדגיש, שהאישה הציגה עצמה כחרדית ושהנישואין היו על דעת חיים כחרדים ועל כן גם ביקשה למנוע מהאיש הסדרי שהות ובפועל כעת היא מציגה עצמה כמי שאינה חרדית.
- ב. לדבריו הודתה בצילום עירום שנשלח ובתכתובות לא ראויות וכן במה שכתבה לאיש שבגדה בו, וטענתה שהאיש לא האמין לה היא בגדר רוח הקודש. לגבי מעשי זנות שלה אין צורך בהתראה. כל הגירושין נגרמו כתוצאה ממעשים אלו כאשר בנוסף היא זו שעזבה את הבית.
- ג. לגבי קשרים של האיש עם נשים אחרות הרי שאלו לא הוכחו. הוא עבר לגור עם אישה אחרת אחרי שהוא הבין שהיא בגדה בו ונאסרה עליו.

דיון והכרעה

- כאמור מספר טענות הועלו בין הצדדים אשר רובם ללא הוכחה של ממש לכאן או לכאן.
- בעיקר הצדדים נחלקים בעניינה של תכתובת שניהלה האישה עם גבר זר, ובו נשלחה תמונה שלה באופן לא צנוע ולדברי האיש יש בכך בכדי להפסידה כתובתה. אף ללא צורך בהתראה וכן שזו העילה לגירושין.
- לדברי האישה נדרשת התראה ובנוסף הצדדים חזרו לחיות לאחר מכן יחד.
- בנוסף הוצגה תכתובת אשר בעניינה נחלקו הצדדים האם הייתה או לא הייתה.
- כן מתווכחים האם הודאתה בהודאה "אני בגדתי בך" היא הודאה המפסידה כתובה או שמא הדברים נאמרו מתוך כוונה מסוימת וכעס.
- נעייך אפוא בפסיקת ההלכה בעניין זה.
- ראשית נפתח בעובדה הברורה שלפנינו שהאיש הגיע לבית הדין כאשר הוא גר עם אשה אחרת, קבל עם ועדה ובריש גלי. האישה השנייה היא חברתה של אשתו הראשונה, והוא אף מודיע לבית הדין שהוא מתכנן נישואין איתה, זאת בזמן שהוא נשוי לאשתו, הרי שבמקרה כזה בוודאי חובת הראיה להפסיד את אשתו כתובתה היא עליו.
- באשר לטענות כנגד האישה, בית הדין נחשף לתמונה ולתכתובת שאינן ראויים כלל וכלל.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

התכתובת צמודה לתמונה כך שקשה להבין איזו תכתובת האישה מכחישה ולהיפך בדיון הראשון שנערך בבית הדין הרבני בבאר שבע, האישה אף הודתה בתכתובת עם גבר זר והכחישה את משלוח התמונה, מה שהתברר כשקר שכן היא הודתה בכך בבית הדין דנן.

ניסיונו של ב"כ האישה להציג אותה כלא חרדית וכמי שיכולה לשלוח דברים מסוג זה, גם עומד בניגוד גמור לקו שלו לאורך הדרך שהאישה היא חרדית ועל כן אין לתת את הילדים לחזקת אביהם, וגם אינו פותר את הבעיה שיש בתכתובת מעין זו, שכן גם בזוגות לא חרדים מדובר בדבר שאינו מקובל בשום פנים ואופן.

למרות זאת לעניין הפסד הכתובה הלכה פסוקה היא (שולחן ערוך אבן העזר הלכות כתובות סימן קטו סעיף ד):

איזו היא דת יהודית, הוא מנהג הצניעות שנהגו בנות ישראל. ואלו הם הדברים שאם עשתה אחת מהם עברה על דת יהודית: יוצאת לשוק או למבוי מפולש או בחצר שהרבים בוקעים בו וראשה פרוע ואין עליה רדיד ככל הנשים, אף על פי ששערה מכוסה במטפחות, או שהיתה טווה בשוק וורד וכיוצא בו כנגד פניה על פדחתה או על לחיה, כדרך שעושות העובדי כוכבים הפרוצות, או שטווה בשוק ומראה זרועותיה לבני אדם (ורגילה בכך) (רשב"א סי' תקע"א), או שהיתה משחקת עם הבחורים, או שהיתה תובעת התשמיש בקול רם מבעלה עד ששכנותיה שומעות אותה מדברת על עסקי תשמיש... בכל אחד מאלו תצא בלא כתובה, אם יש עדים שהתרה בה תחלה ועברה על התראתו.

הרי שהפסד כתובה על התנהגות לא צנועה מחייבת התראה ברורה, ודנו המפרשים בנוסח ההתראה וכן בשאלה האם ההתראה נדרשת גם לצורך חיוב בגט, אולם ברור ומוסכם שלצורך הפסד כתובה נדרשת התראה (ראה שו"ת רבי עקיבא איגר א, קיד וראה דברי הגר"י קולין זצ"ל שורת הדין כרך ט עמ' קמב, ויבלחט"א הגר"י אלמליח שורת הדין ח עמ' שצ"א ואילך וכן הגר"ש פרדס האריך בפרטי הדברים בשורת הדין כרך טו עמ' שלב ואילך).

בנוסף, טענת האישה שהם חזרו לחיות לאחר מכן יחד, והאיש מודה אלא שטוען שהיא עזבה לאחר מכן ולא הוא, בכל אופן בעניין זה יש פה מחילה מצידו וכך כותב הגר"י קולין זצ"ל:

אבל נראה, שגם לדעת המבי"ט, הסובר שכל עוברת על דת אפילו שלא מחמת פריצות, אינה צריכה התראה, אין לחייב בנידון דידן את האשה לקבל גט, הואיל ואחרי מעשה האיום לא הגיש הבעל תביעה לגירושין, ואחרי זה חזרו הצדדים לגור יחד, וכפי שציין ב"כ האשה, והבעל השלים עמה, וא"כ שוב, אין לחייבה לקבל גט בגלל מעשיה הראשונים, שנמחלו לה, ולא חזרה עליהם.

ועיין בשו"ת מהר"י הלוי הנ"ל, בביאור סוגית הגמרא במסכת סוטה כ"ה א', לענין עוברת על דת שרצה בעלה לקיימה, ובביאור התוספת שם, והב"ח. ועיין עוד ב"בית מאיר" שם, ובשו"ת "חתם סופר" הנ"ל. ובחלקת מחוקק בשו"ע שם ס"ק י"ח, המביא דברי הרמב"ם, לענין עוברת על דת שאין לה כתובה, הואיל והכתובה מתקנת חכמים היא, שלא תהא קלה בעיניו להוציאה, ולא הקפידו אלא על בנות ישראל הצנועות, אבל פרוצות אין להן תקנה, ותהא קלה בעיניו להוציאה, וכתב על זה:

"... ונראה, אם אין מוציא אותה, והיא מתנהגת מכאן ואילך בדרכי הצנועות, וחזרה ממעשיה הראשונים, אסור לדור עמה בלא כתובה, וצריך לכתוב לה כתובה אחרת..."

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

והביא דבריו גם בבית שמואל שם ס"ק י"ט. ומשמע, שאם חזרה בתשובה אין מצוה לגרשה. וכן ביאר רבי משולם איגרא, בחלק אה"ע, דברי החלקת מחוקק הנ"ל.

ועיין עוד בהפלאה בקונטרס אחרון הלכות כתובות, סימן קט"ו ס"ק י', לענין משמשתו נדה, שהקשה למה אינה מפסידה כתובתה גם בלי התראה, הואיל וחשודה על הנדה, ואסור לדור עמה, והיא גרמה לכך, וכתב על זה:

"... ונראה משום דיכולה לומר שחזרה בתשובה, וז"ל רש"י בסוטה (כ"ה א'), צריכה התראה, שמא תחזור בה, ואם תחזור לא תפסיד כתובתה, אם כן יש לומר גם בנדה שחוזרת בתשובה, וכשהתרה בה אין מועיל תשובה, כמש"כ לעיל אבדה כתובתה...".

ועיין בהמשך הדברים שם, וע"ע בספר דבר אליהו סימן ס"ח, ואכמ"ל בזה.

ויש להוסיף עוד, כי עוברת על דת שלא מחמת איסור, אלא בדברים שבין האשה ובעלה, כגון מקללת ומאיימת וכיוצא בזה, אם הבעל מחל, לא שייך לומר שתהא מצוה לגרשה. אם אפילו בעוברת על דת מחמת איסור לא שייך מחילה, משום שיש חשש איסור, אבל במקום שזה רק בגלל הבעל, הרי רק "בקפידא דבעל תליא", ואם הוא מוחל והיא לא חזרה לאיים, הרי שוב אינה עוברת על דת כלל. וכלשון החתם סופר בתשובה הנ"ל: "... עברה על שבועה וחרם, דאפשר בחזרה".

ומעתה בנידון דידן, שלא התרו בה, והם השלימו אחרי זה, אין לנו להיכנס בבירור פרטי העובדא, כי גם לפי טענת הבעל, אין לחייבה בקבלת גט אחרי שהשלימו. ולכן דוחה בית הדין את תביעת הבעל לגירושין.

הרי שחזרה מועילה וזה גופא מטרת ההתראה לאפשר לאשה לחזור בה מדרכה, וכאן הצדדים חזרו לחיות ביחד. ומה שטוען האיש ששוב האישה יצאה מהבית עליו הראיה כפי שפתחנו.

באשר לאמירתה "אני בגדתי", הרי שזו לא נמסרה באופן המחייב ואפשר שהייתה דברים בעלמא.

פסק הדין

לאור האמור יש לחייב את האיש במלוא הכתובה בסך 26,000 דולרים.

ניתן לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום כ"ד בתמוז התשפ"א (04/07/2021).

הרב נפתלי הייזלר

הרב דניאל כ"ץ

הרב ישראל שחור

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה